

สมเด็จพระมหาธรรมราชาจารย์
(ช่วง รพฺพโย ป.ศ. ๙)
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

สมเด็จพระมหาธีรราชมงคลอาจารย์ (ช่วง วรปญฺโญ ป.ธ. ๙) วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

สมเด็จพระมหาธีรราชมงคลอาจารย์ นามเดิมชื่อ ช่วง นามสกุล สุดประเสริฐ นามบิดา นายมิ่ง นามมารดา นางสาวเกา เกิด ณ บ้านตำบลราชเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ วันพุธที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ.๒๔๖๘ ตรงกับวันขึ้น ๘ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีฉลู

บรรพชาเป็นสามเณรเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ.๒๔๘๒ อายุ ๑๕ ปี ณ วัดสังฆราชา กรุงเทพมหานคร มีพระครูศิลาภีรัต (ทอง) เจ้าอาวาสวัดลาดกระบัง เป็นพระอุปัชฌาย์ ต่อมาอุปสมบท เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๘๘ อายุ ๒๑ ปี ณ พัทธสีมาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ มีพระครูบริหารบรมธาตุ (บัวน เกสโร) เจ้าอาวาสวัดนางชีเป็นพระอุปัชฌาย์ และพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงพ่อวัดปากน้ำ สมัยดำรงสมณศักดิ์ที่พระครูสมณธรรมสมาทาน เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ประชุมสงฆ์เวลา ๙.๒๐ น. ได้รับฉายา “วรปญฺโญ”

สมเด็จพระมหาธีรราชมงคลอาจารย์ เป็นผู้บวชกับหลวงพ่อดปากน้ำใน

สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามกุฎราชกุมาร

พระภิกษุโกศลเถระ

พระราชาโมลี

เวลาใกล้เคียงกับท่านเจ้าคุณพระภาวนา-
โกศลเถระ (ธีระ ธมฺมโร) หรือหลวงพ่อบเล็ก
และท่านเจ้าคุณพระราชโมลี (ณรงค์ ฐิตญาณ)
ต่างล้วนเป็นผู้ร่วมบารมีสำคัญของหลวงพ่อบ
วัดปากน้ำท่านเจ้าคุณเป็นอันเตวาลิกที่มี
ความสามารถดีเด่นในการศึกษาพระปริยัติ-
ธรรมแห่งยุคได้ยังประโยชน์ให้เกิดแก่พระ-
ศาสนาเป็นอันมาก

เมื่อหลวงพ่อบวัดปากน้ำมรณภาพแล้ว ท่าน
เจ้าคุณได้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ จากปี
พ.ศ.๒๕๐๘ ถึงปัจจุบันต่อจากเจ้าประคุณ
สมเด็จพระสังฆราช (ปุ่น ปุณฺณสิริมหาเถระ)
สมัยดำรงสมณศักดิ์เป็นพระวันรัตและรักษา
การเจ้าอาวาสวัดปากน้ำในระหว่าง
พ.ศ.๒๕๐๒-๒๕๐๘ นับแต่ท่านเจ้าคุณได้เป็น
เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ท่านเจ้าคุณได้พัฒนาวัด
ปากน้ำ ให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นอีกต่อไปโดยลำดับ

ท่านเป็นพระเถระผู้ใหญ่ สูงด้วยสมณศักดิ์
เปี่ยมด้วยคุณธรรมงดงามด้วยศีลาจารวัตร
มีปรีชาสามารถในงานของการคณะสงฆ์ครบ
ถ้วนทุกด้าน มีเกียรติคุณกว้างไกล ทั้งในหมู่
ของพุทธศาสนิกชนชาวไทยและนานาชาติประเทศ
พระผู้เป็นต้นแบบอันเลิศนี้ก็คือ เจ้าประคุณ
สมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามกุฎราชกุมาร (ช่วง วรปุณโย
ป.ธ.๙) เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ประจักษ์พยานสำคัญ
ที่ยืนยันความเป็นต้นแบบ
อันเลิศของเจ้าประคุณ
สมเด็จพระสังฆราช อย่างดี ก็คือ
บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่ใกล้ชิด
หรือพระภิกษุสามเณรใน
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ที่อยู่

ภายใต้การปกครอง ดูแลของท่านนั่นเอง

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เวลานั้นมีพระภิกษุสามเณรอยู่เกือบ ๕๐๐ รูป มี
พระราชอาคัน พระสังฆาธิการ พระครูสัญญาบัตรรวมกว่าสิบรูป มีพระภิกษุ
ผู้ทรงเปรียญธรรม ๙ ประโยคมากที่สุดในประเทศ มีพระภิกษุสามเณรที่เป็น
เปรียญธรรมมากเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ นอกจากนี้ยังมีพระวิปัสสนา
จารย์และอุบาสิกที่เป็นครูสอนภิกษุอีกหลายท่าน ซึ่งทั้งหมดนี้ย่อมเป็นสิ่ง
ยืนยันถึงความเป็นที่พึ่งแห่งศรัทธาความสามารถในการปกครอง ความ
สามารถในการถ่ายทอดนิสัยและการศึกษาของเจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช เพราะ
ลูกศิษย์ดีย่อมเกิดจากอาจารย์ดี พอเป็นอย่างไรลูกก็เป็นอย่างนั้น ไม่ต้องดู
มากเพียงแค่เห็นการนุ่งห่มของพระภิกษุสามเณรวัดปากน้ำ ที่เรียบง่าย
ตา ก็พอจะบอกได้ชัดเจนแล้วว่า ครูบาอาจารย์ที่นั่นเขาอบรมสั่งสอนลูกศิษย์
กันอย่างไร พิถีพิถันมากน้อยแค่ไหน

พระผู้เป็นเสาหลักแห่งสังฆมณฑล

งานหลักๆ ของการคณะสงฆ์นั้นได้แก่งานด้านการปกครองด้านการ
ศึกษา ด้านการเผยแผ่ด้านสาธารณูปการ และการสาธารณสงเคราะห์
งานด้านต่างๆ เหล่านี้ถือว่าเป็นภาระหน้าที่หลักของพระสังฆาธิการทุกรูป
ด้วยเช่นกัน เพียงแต่ว่าโดยทั่วไปนั้นพระสังฆาธิการแต่ละท่านมักจะมิ

ถนัดโดดเด่นไปในทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะเช่น บางรูปถนัดในทางการบริหารการปกครอง บางรูปก็ถนัดในทางการเทศน์สอน บางรูปก็ถนัดในด้านวิชาการ บางรูปก็ถนัดในด้านการก่อสร้างหรือการสังคมสงเคราะห์ น้อยนักที่จะหาท่านใดที่เก่งไปได้ทุกทางอย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

แต่ในส่วนที่มีอยู่น้อยนี้ กล่าวได้ว่ามีเจ้าประคุณสมเด็จพระมหาธรรมราชาเจ้าราชครูรวมอยู่ด้วยรูปหนึ่งเพราะบทบาทของเจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า

การคณะสงฆ์เท่าที่ผ่านมานั้นดูจะโดดเด่นไปทุกด้าน จนยากที่จะบอกได้ว่างานด้านใดโดดเด่นกว่ากัน นั่นคือ

ด้านการปกครอง

นอกจากจะเป็นเจ้าอาวาสพระอารามหลวงขนาดใหญ่อย่างวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ แล้ว ยังเคยเป็นเจ้าคณะภาค ๓ ภาค ๑๗ ภาค ๗ ซึ่งกล่าวได้ว่าเคยผ่านการปกครองดูแลคณะสงฆ์มาแล้วเกือบทุกภูมิภาคทั้งภาคกลาง ภาคใต้และภาคเหนือ โดยเฉพาะในปัจจุบันได้ดำรงตำแหน่งสูงสุดในสายพระสังฆาธิการคือเจ้าคณะใหญ่หนเหนือ รวมทั้งยังเป็นกรรมการมหาเถรสมาคม อันเป็นองค์กรสูงสุดของการปกครองคณะสงฆ์ อีกด้วย

ด้านการศึกษา

นอกจากจะเคยเป็นพระอาจารย์สอนปริยัติธรรม เป็นกรรมการตรวจสอบความรู้ประโยคธรรมบาลีสนามหลวง เป็นอาจารย์ใหญ่และเจ้าสำนักเรียนแล้ว ปัจจุบันได้ดำรงตำแหน่งแม่กองบาลีสนามหลวงและประธานคณะกรรมการฝ่ายศาสนศึกษาของมหาเถรสมาคม ซึ่งถือว่าอยู่ในฐานะที่มีบทบาทสำคัญในด้านการศึกษาของคณะสงฆ์เป็นอย่างยิ่ง

ด้านการเผยแผ่

นอกจากจะได้ชื่อว่าเป็นนักเทศน์เป็นยอดพระธรรมกถึกแห่งยุครูปหนึ่งแล้ว เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้ายังมีบทบาทสำคัญในการเผยแผ่อีกมากมาย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ อาทิ เป็นองค์อุปถัมภ์ชมรมพุทธศาสตร์สากล เป็นรองแม่กองงานพระธรรมทูตรูปที่ ๒ เป็นประธานคณะพระธรรมจาริก โดยเฉพาะบทบาทในด้านการเจริญศาสนสัมพันธ์กับนานาประเทศนั้น นับว่าเจ้าประคุณสมเด็จพระมหาเถระของไทยที่ได้รับการยอมรับยกย่องจากพุทธบริษัทต่างชาติ ต่างนิกายเป็นอย่างยิ่ง ทั้งในศรีลังกา บังคลาเทศ เนปาล ญี่ปุ่น ไต้หวัน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ด้านการสาธารณูปการ

และสาธารณสงเคราะห์

นอกจากได้ดำเนินการบูรณปฏิสังขรณ์เสนาสนะและก่อสร้างถาวรวัตถุมากมายในวัดปากน้ำภาษีเจริญ เองแล้ว เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้ายังได้เป็นผู้นำและช่วย

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

สนับสนุนดำเนินการในอื่นๆ อีกหลายแห่ง ทั้งในประเทศและต่างประเทศ นับเป็นมูลค่าหลายร้อยล้านบาท ซึ่งมีทั้งพระอุโบสถ พระวิหาร เสนาสนะ โรงเรียนพระปริยัติธรรม หอสมุดกลาง พระพุทธศาสนา ดิถสงฆอาพาธ พระไตรปิฎกหินอ่อน รั้วรับบริจาคโลหิต ฯลฯ โดยเฉพาะทุนมูลนิธิหลวงพ่อดำปากน้ำ ภาษีเจริญ ที่เจ้าประคุณสมเด็จฯ ได้ก่อตั้งขึ้นมานั้น นับว่ามีส่วนสำคัญในการสนับสนุนงานของพระพุทธศาสนา

และสาธารณประโยชน์อย่างมากเลยทีเดียว

จากบทบาทและผลงานด้านต่างๆ ของเจ้าประคุณสมเด็จฯ พระมหารัชฆังคลาจารย์โดยย่อๆ เท่าที่ยกมานี้ก็น่าจะเพียงพอต่อการที่จะกล่าวว่าท่านคือ **“พระผู้เป็นเสาหลักแห่งสังคมไทยในปัจจุบันโดยแท้”**

กว่าจะมาเป็น “สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์”

บนเส้นทางชีวิตของเด็กบ้านนอกคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเพียงลูกชายชาวบ้านธรรมดาๆ มาเป็นสามเณรน้อย เป็นพระมหา เป็นพระราชาคณะ จนกระทั่งมาเป็น “สมเด็จพระราชาคณะ” ในวันนี้ นับว่าเป็นเส้นทางที่ไม่ธรรมดาเลย เพราะกว่าที่จะก้าวมาถึงจุดนี้ได้ นอกจากจะต้องอาศัยความใฝ่ดีมีมานะอดทนของตนเองแล้ว ยังต้องอาศัยความมีบุญวาสนาที่ได้ครูบาอาจารย์ดี อีกด้วย

เจ้าประคุณสมเด็จฯ ได้ชื่อว่าเป็นผู้มีศรัทธา และได้รับการถ่ายทอดแบบอย่างที่ดีงามมาครบถ้วนทุกด้านคือ

๑.แบบอย่างด้านการบริหาร

สมเด็จพระสังฆราช
(ปลด กิตฺติโสภณมหาเถร)

เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช ได้แบบอย่างทางด้านการบริหาร การปกครอง จากเจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชฯ (ปลด กิตฺติโสภณมหาเถร) วัดเบญจมพิตรฯ ในช่วงที่ไปศึกษาเล่าเรียน และรับหน้าที่เป็นเลขานุการของเจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชฯ พระองค์นั้น

๒. แบบอย่างด้านวิปัสณาธุระ

เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช ได้แบบอย่างทางด้านวิปัสณาธุระจากพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนีหลวงพ่อดาวดึงส์ ภาชีเจริญ

๓. แบบอย่างทางด้านการปฏิบัติ

ได้แบบอย่างด้านการปฏิบัติจากเจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฟื้น ชุตินฺธโร) แห่งวัดสามพระยา

หากย้อนหลังไปเมื่อหลายสิบปีก่อน สมัยที่เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช ยังเป็นพระมหาช่วงอยู่นั้นจะเป็นด้วยหน่วยก้านหรืออาสนาบาธที่มีฉายแววออกมาหรือด้วยสายตาอันยาวไกลของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดาวดึงส์ เองก็ตามได้ทำให้หลวงพ่อดาวดึงส์ ท่านเตรียมวางตัวพระมหาช่วงไว้เป็นทายาทในการปกครองวัดสืบต่อจากท่าน พร้อมทั้งยังได้พยากรณ์ไว้ด้วยว่า “ต่อไปจะได้เป็นสมเด็จพระสังฆราช” ซึ่งเจ้าประคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ (ปลด กิตฺติโสภณมหาเถร) สมเด็จพระสังฆราชฯ วัดเบญจมพิตรได้ทรงบอกแก่เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ฟื้น ชุตินฺธโร) วัดสามพระยาว่า “ท่านที่วัดปากน้ำฯ นำมาฝากเอาไว้เป็นตัวแทน เมื่อเรียนจบแล้วจะนำกลับวัดปากน้ำฯ”

คำพยากรณ์อันแม่นยำของหลวงพ่อดาวดึงส์ นั้น ก่อนหน้านั้นก็ได้เคยปรากฏอย่างชัดแจ้งมาแล้วต่อเจ้าประคุณสมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

สมเด็จพระสังฆราช
(ปุน ปุณณสิริมหาเถร)

สมเด็จพระสังฆราช (ปุน ปุณณสิริมหาเถร) วัดพระเชตุพนฯ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกล่าวยืนยันไว้ในคราวที่เสด็จไปถวายสักการะหลวงพ่อดปากน้ำ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๕ ว่า

“ที่มานี้ก็เพื่อจะมาถวายสักการะหลวงพ่อดด้วยความหวังตั้งใจของหลวงพ่อดได้เคยพูดไว้อย่างไร และความตั้งใจของหลวงพ่อดนั้น ก็ปรากฏตามที่หลวงพ่อดได้พยากรณ์ไว้ ซึ่งขณะนี้ได้เป็นพระผู้ใหญ่สูงสุดในคณะสงฆ์สมความ

ปรารถนาของหลวงพ่อดแล้ว”

แม้ว่าเขายังมีต้องรับภาระเป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ในทันทีหลังจากที่หลวงพ่อดปากน้ำ มรณภาพไป เพราะในช่วงระยะแรกๆ นั้น เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช (ปุน) วัดพระเชตุพนฯ ยังทำหน้าที่รักษาการอยู่แต่ในที่สุตถาจารย์อันหนักอึ้งนั้นก็มาถึงจนได้ อีกทั้งยังมาถึงพร้อมๆ กับการได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าคณะภาค ๓ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๘

อย่างไรก็ดีเจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราชก็สามารถบริหารงานทุกด้านไปได้ด้วยดี ดังถ้อยคำชมเชยที่เจ้าประคุณสมเด็จพระสังฆราช (ปุน) วัดพระเชตุพนฯ ได้ทรงนิพนธ์ไว้ในหนังสือ “อานุภาพธรรมกาย” ตอนหนึ่งว่า

“.....วัดที่มีเสนาสนะมากและพระภิกษุสามเณรมากอย่างนี้ทางวัดต้องแบ่งหน้าที่กันทำ ถ้าคุณไว้ผู้เดียวทำงานไม่ไหว จะเอาอะไรดีไม่ได้ ต้องพากันล้มตายทั้งวัด ที่วัดปากน้ำนี้ทรงความเจริญอยู่ได้ กำลังเจริญอยู่ และจะเจริญต่อไปทุกวันนี้ ต้องอาศัยแบ่งกำลังกันดังกล่าแล้ว

ถึงพระเทพวราวุธ (สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์) เป็นเจ้าอาวาสทำงานในหน้าที่เจ้าอาวาส ทั้งเป็นเจ้าคณะภาค เพิ่มภาระขึ้นใหญ่หลวง

พิชิตพงษ์ของดิฉันได้สมัคร
เรียนต่อที่โรงเรียนวัดใหม่
พระบาทสมเด็จพระ
16 สิงหาคม ๒๕๖๓

เจ้าคุณพระวิเชียรภิกขุ

วัดดอน

มรณ พะโศก โศกฉวี มรณ ๗/๑๒/๒๕
 ๑๖ ชัยพรหมภักดี มรณ ๖/๑๒/๒๕
 ๒๗ กุญชรวิเศษภักดี มรณ ๑๖/๑๒/๒๕
 ๑๖ มรณ ๑๖/๑๒/๒๕ อยู่ "วัดดอน"

๑๖ กันยายน ๒๕๖๓

เป็นงานทางสมอง คุมนโยบาย
 และการศึกษา สังงานทางภาค
 ก็เต็มกำลังอยู่มากได้แบ่งภาระ
 การปฏิสังขรณ์ให้พระวิเชียรภิกขุ
 พระราชโมลี (ณรงค์ จิตมาโน
 อดีตเจ้าอาวาสวัดราชโอรสราม)
 อย่างนี้เป็นความดีที่ควรสรรเสริญ
 ควรเป็นตัวอย่างอันดีของการ
 บริหาร ผู้อยู่ในการปกครอง
 สะดวกใจในการปฏิบัติงาน ทาง
 วัดพระภิกษุสามเณรก็อยู่ใน
 ระเบียบของวัด พระเถรานุเถระ
 ต่างวัดได้ทราบความเคลื่อนไหว
 ของวัดปากน้ำด้วยความพอใจ
 และยกย่องตลอดมา...."

เส้นทางชีวิตภายใต้ร่ม
 กาสาวพัสดุ์ของเจ้าประคุณ

สมเด็จพระเจ้า นั้นแม้ว่าจะเป็นเส้นทางที่ต้องผ่านบทฝึก บททดสอบมาอย่างหนัก
 แต่สิ่งต่างๆ เหล่านี้แทนที่จะเป็นอุปสรรคขวางกั้น กลับเป็นปัจจัยผลักดันให้
 เจ้าประคุณสมเด็จพระเจ้า มีความรู้เรื่องด้านหน้าที่ในพระศาสนาโดยลำดับดังนี้

พ.ศ.๒๔๙๗ สอบไล่ได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค

พ.ศ.๒๔๙๙ ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นสามัญที่
 พระศรีวิสุทธิโมลี

พ.ศ.๒๕๐๕ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้น
 ราชที่ พระราชเวที

พ.ศ.๒๕๑๐ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นเทพที่ พระเทพวรเวที

พ.ศ.๒๕๑๖ ได้รับพระราชทานเลื่อนสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นเจ้าคณะชั้นธรรมที่ พระธรรมธีรราชมหามุนี

พ.ศ.๒๕๓๐ ได้รับพระราชทานสถาปนาสมณศักดิ์เป็นพระราชาคณะชั้นเจ้าคณะรองที่ พระธรรมปัญญาบดี

พ.ศ.๒๕๓๘ ได้รับพระราชทานสถาปนาสมณศักดิ์เป็นสมเด็จพระราชาคณะที่ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์

ความคิดเห็นด้านคุณธรรมจากผู้ใกล้ชิด

พระเทพมุนี เจ้าคณะภาค ๕ เลขานุการแม่กองบาลีสนามหลวง ได้กล่าวว่า “หลวงพ่สมเด็จฯ ท่านเป็นผู้ที่เคร่งครัดในระเบียบแบบแผนใช้หลักเหตุผลเป็นองค์ประกอบในการบริหารงานบุคคล สิ่งที่ถูกศิษย์ลูกหาให้ความเคารพรักท่านอย่างยิ่งก็คือ ความเมตตาและความเที่ยงธรรมของท่าน

ในการทำงานนั้น แม้ท่านจะมีการะับผิดชอบสำคัญหลายด้านแต่ งานทุกอย่างก็ดำเนินไปได้ไม่ติดขัด เพราะท่านรู้จักใช้คนที่เหมาะกับงาน การแบ่งงานแต่ละด้าน แม้จะมีได้กำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ แต่ก็เป็นที่รู้ๆ กันว่างานด้านไหนท่านจะมอบหมายให้ใครทำ เช่น ถ้าเป็นงานด้านการศึกษา การเทศน์การสอน ก็มักจะมอบหมายให้ท่านเจ้าคุณ**พระธรรมธีรราชมหามุนี** หรือท่านเจ้าคุณ**พระราชรัตนวิมล** จัดการ ถ้าเป็นงานด้านการก่อสร้างภายในวัดก็มักจะเป็นท่านเจ้าคุณ**พระเทพโกศล** ถ้าเป็นงานด้านพิธีกรรมต่างๆ ก็มักจะมอบให้ท่านเจ้าคุณ**พระราชวริยลังการ**รับผิดชอบ ถ้าเป็นงานของกองบาลีสนามหลวงหรืองานด้านเอกสารต่างๆ ก็มักจะเรียกใช้อาตมา หรือทีมงานในกองบาลีฯ ถ้าเป็นงานของหนหนือก็มอบให้ท่าน**พระศรีสมโพธิ** งานของสำนักงานประชาสัมพันธ์ก็ให้ท่านเจ้าคุณ**พระศาสนานุรักษ์**ดูแลและถ้าเป็นงาน

พระธรรมธีรราชมหามุนี

พระเทพโกศล

พระศาสนานุกรักษ์

โรงครัวก็มอบหมายให้**อุบาสิกาธัญญาณี**รับผิดชอบ ฯลฯ แต่มีอย่างหนึ่งที่ท่านทำเอง ไม่แพร่กระจายให้ใครทราบก็คืองานของมหาเถรสมาคม

การมอบหมายงานของหลวงพ่อสมเด็จพระนั้น ท่านจะสั่งงานอย่างชัดเจน และเปิดโอกาสให้ซักถามหรือโต้แย้งได้ เพราะท่านเป็นคนเคารพในเหตุผล และที่สำคัญก็คือ ท่านเป็นคนจำแนกมอบงานให้ใครไปแล้วก็ตามงานตลอด ไม่มีลืม ใครที่รับมอบหมายงานอะไรไปแล้ว จะแซ่เขื่อนเฉไฉ คิดว่าปล่อยให้นั่นนานไปแล้ว ท่านจะลืม ไม่มีทาง

กิจวัตรที่สำคัญอีกอย่างของหลวงพ่อสมเด็จพระ ก็คือ ท่านจะตรวจบัญชีทุกด้านทุกวัน รายได้-รายจ่ายเท่าไร บัญชีเคลื่อนไหวยังไร ท่านทราบตลอด ทำให้ท่านสามารถควบคุมดูแลงานต่างๆ ในวัดปากน้ำ ได้เป็นอย่างดี....”

พระมหามงคลพงษ์ สุวโธ เลขาธิการรูปที่ ๒ ของเจ้าคณะใหญ่หนเหนือ ได้กล่าวว่า “หลวงพ่อสมเด็จพระ ท่านมีคุณธรรมเด่นเป็นเยี่ยมอยู่หลายประการ อาทิ ความเป็นผู้ไม่ว่าร้ายใคร คือท่านมีจิตใจเที่ยงธรรมและมีปวงวาจาเป็นปกติ ถ้าจะดักเตือนหรือติเตียนผู้ใดก็ทำไปด้วยความเมตตา มีความปรารถนาดีเป็นที่ตั้ง

ความมีโลกทัศน์กว้างไกล ท่านเข้าใจถึง

สภาพของสังคมและ
ปัญหาต่างๆ เป็นอย่าง
ดีเพราะท่านผ่านภาระ
ความรับผิดชอบงาน
สำคัญๆ มามาก อีกทั้ง
ยังได้มีโอกาสไปศึกษา
ดูงานทางพระพุทธ-
ศาสนา ได้รู้ได้เห็น

แบบอย่างของความเจริญต่างๆ มาแล้วทั่วโลก

ความมองอาจงดงาม ด้วยความเป็นผู้ทรงภูมิธรรมความรู้และศีลา-
จารวัตรอันงดงาม ทำให้ท่านเข้าไปในท่ามกลางสภาของพระเถระผู้ใหญ่ทั้ง
ไทยและต่างประเทศด้วยความมองอาจมั่นคงสง่าผ่าเผย เรียกว่ามีความ
รุ่งเรืองในตนเอง

ความมีสัมมาคารวะอ่อนน้อมถ่อมตนไม่ว่าท่านจะเดินทางไปประเทศใด
ถ้าพบกับพระเถระผู้ใหญ่ที่มีพรรษามากกว่า และเป็นเถรวาทด้วยแล้ว ท่าน
จะเข้าไปกราบเลย ถือว่าเป็นลูกพ่อเดียวกัน

ความเป็นผู้รู้จักบริบท รู้จักชุมชน เวลาที่เข้าประชุมระดับชาติหรือสากล
ท่านจะเตรียมคำพูดให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานที่โดยเฉพาะถ้าเป็นงาน
รัฐพิธีหรือพระราชพิธี ท่านจะเตรียมตัวเตรียมคำพูดไว้พร้อมทีเดียว”

ปัจจุบันสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้ามั่งคลาจารย์มีอายุครบ ๗๘ ปี หลวงพ่อ
ท่านก็ยังตั้งหน้าตั้งตาสร้างบุญบารมีต่อไป เพื่อเดินตามมโนปณิธานและอุดม
การณ์ที่หลวงปู่ใหญ่ (พระมงคลเทพมุนี) ท่านได้วางไว้ เพื่อเป้าหมายพระ
นิพพาน

